

misunde de private Arbejdere, hvad de have opnaaet, nævne et Par Eksempler paa, hvor uheldigt de faste Arbejdere kunne blive stilledes i Modsætning til de private. En fast Arbejder, der har arbejdet paa Værftet i 47 Aar, afskedigedes den 1. Oktober 1907, og idet hans Pension beregnes efter Gennemsnittet af hans Løn i de sidste 5 Aar, altsaa ikke Gennemsnittet af den forhøjede Løn, bliver den 651 Kr., medens en saakaldt privat Arbejder, der har tjent i 40 Aar, altsaa 7 Aar mindre, og afskedigedes i September 1907, faar 833 Kr. i Henhold til Loven af 1907. Det finde vi meget uheldigt, og da den højtærede Minister selv erkender, at der bør være Lighed mellem de faste og de private Arbejdere, idet han foreslaar, at Pensionen skal regnes efter 304 Dages Løn i Stedet for efter 293 Dage og endda med tilbagevirkende Kraft til 1. April 1907, haabe vi, at han vil gøre Skridtet fuldt ud og tiltræde vor Ændring. Det er mig desuden bekendt, at Folketingsmanden for Københavns 8de Kreds i September 1907, altsaa inden Rigsdagen traadte sammen, henvendte sig til den højtærede Forsvarsminister om denne Sag, og Ministeren stillede sig ikke uvillig til en Ordning som den af mig nævnte; men han nævnte, efter hvad der er mig berettet, at en Ændring i de bestaaende Forhold kun kunde ske ved en Lovændring. Nu er der Lejlighed til en saadan, og jeg haaber da, at den højtærede Forsvarsminister kan slutte sig til den, ligesom jeg ogsaa haaber, at den højtærede Finansminister, der jo har svaret ret velvillig paa en Henvendelse, der skete til ham, og lovet at tale med Forsvarsministeren derom, vil stille sig velvillig til vort Ændringsforslag.

Jeg vil derfor udtale Haabet om, at det kan blive vedtaget. Det er jo ogsaa kun en Overgangsbestemmelse, hvis Virkninger ville ophøre i Løbet af ca. 4 Aar. Den vil derfor ikke faa meget vidtrækkende Følger, men dog være en betydelig Hjælp for disse Mennesker, der nu blive afskedigede, i de fleste Tilfælde efter en meget lang Tjenestetid. Jeg skal dermed anbefale vort Ændringsforslag og i øvrigt Lovforslaget i dets Helhed.

Parkov: Idet jeg i det hele anerkender de Fremskridt, som fremkomme ved det foreliggende Lovforslag, og ogsaa gerne vil bringe den højtærede Minister en Tak fra de paagældende Tjenestemænd, hvem det vil komme til gode, skal jeg tillade mig at udtale følgende: For at den Hen-

sigt med Lovforslaget, som er udtrykt i Lovforslagets § 2, fuldt ud skulde kunne træde ud i Livet, vilde det være nødvendigt at foretage en Ændring i § 2. Hensigten er nemlig at bøde paa, at der ved Beregningen af Pensionen for de paagældende Statstjenere ganske vist gælder den Bestemmelse under de nuværende Forhold, at deres Pension ikke kan blive mindre end den, som efter de militære Underklassers Pensionslov tilkommer dem, men ikke tages Hensyn til, at de paagældende, som nu blive forfremmede til Embedsmænd, hvis de vare blevne staaende i Underofficersklassen, neppe vilde være blevne staaende paa det samme Trin og i alt Fald ikke i den samme Lønningsklasse, hvori de vare i det Øjeblik, de forfremmedes til Embedsmænd. Man maa nemlig gaa ud fra, at de, der saaledes trækkes frem, og som man betror Embedsstillinger, maa være særlig dygtige Mænd, og derfor er der al Grund til at tro, at de, hvis de vare forblevne i Underofficersklassen, ogsaa vilde være blevne forfremmede der. Det har jo været Hensigten med dette Forslag at bøde paa dette Forhold, men denne Hensigt vil ikke kunne naas fuldt ud, medmindre man i § 2 ændrer 25 Aar til 18 og som en nødvendig Følge deraf indsætter en Bestemmelse om, at der fordres en tilbagelagt Tjenestetid af mindst 20 Aar efter det fyldte 18de Aar. Navnlige vilde dette ikke være Tilfældet, hvis en saadan Embedsmand maatte af en ham selv utilregnelig Aarsag blive afskediget kort efter, at han havde opnaaet Forfremmelse til Embedsmand.

Det har imidlertid ikke været mig muligt at opnaa den højtærede Finansministers og heller ikke Udvalgets Tilslutning til denne Ændring, og under disse Omstændigheder har jeg tiltraadt den af Udvalget stillede og af Finansministeren tiltraadte Ændring, som i det væsentlige bøder paa dette Forhold. Jeg gør det i det Haab, at den højtærede Finansminister, hvis det skulde vise sig, at der i enkelte Tilfælde maatte være Anledning til at støtte nogen af de paagældende, saa vil tage saadanne Forhold under Overvejelse og muligvis paa Finansloven bøde derpaa, hvis den vedkommende ikke bliver saa heldigt stillet, som han vilde være bleven, dersom mit Ændringsforslag var blevet vedtaget. Jeg skal derfor med disse Bemærkninger tillade mig at tilraade at stemme for Udvalgets Ændringsforslag til § 2 og for de andre af Udvalget og den højtærede Finansminister stillede Ændringsforslag.